

גליון הכנה לדפוס מספר

"השב האפר"

אשר חיבר הרה"ג החסיד המקובל  
וצדיק המפורסם איש אלקים גוצינא  
קדישא אספקלריא המאירה מורה  
צדק לעדתו צינא מלא ספרא ולו  
עשר מעלות גמדות ישראלות ותק  
ועושה חסד מוה' פנחס אריה זצ"ל  
אב"ד דק' טורקא

דושות קומי אוי



בצהש"ת

# השב האפר

פרשת וירא שנת תשפ"א גליון ד'

## פרשת וירא

התחלה לעבודת השם תיכף מפשפש מעשים  
הוא מתקן עותתו, אמנם הרשע היא הולך אחר  
שרירות לבו לעצת יצרו ודרכו של יצה"ר היום  
אמור לו עשה כך וכו'. והנה ג' דרכים הללו שהם  
הילוך שמיעה ראוי נבראו בג' חדשים שבהם ג'  
מזלות תאומים סרטן ארי, ור"ת שלהם חס"א,  
ובא"ת ב"ש מתחלף לתיבת אח"ת, וזהו אומרו  
ורשע יפול באחת ר"ל שנופל בכל הג' בחי' הנ"ל,  
וזהו ג"כ ירמוז בפסוק (שה"ש ו ט) אחת הוא לאמה  
ר"ל כנסת ישראל ע"י שהם משעבדים כל  
שלשה בחי' אלה לעבוד בהם את השם ע"כ קרא  
אותם הכתוב אחת, והבן:

ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את  
המקום מרהוק (ככד), מבואר בזוה"ק (ויקרא כג) ע"פ או  
הודע אליו חטאתו (ויקרא ד כג, שם ד כח) אוריתא  
מודעת לי' חובי לבר נש, ובחי' התורה נקראת  
יום השלישי כאמור (שמות יט טז) ויהי ביום השלישי  
בהיות הבוקר וגומ', וזהו ירמוז כאן ביום השלישי  
ר"ל ע"י עסק התורה שנקרא יום השלישי, וישא  
אברהם את עיניו, הגוף שהוא כלול מרמ"ח  
איברים שהוא גימ' אברהם הוא נושא עיניו  
לשמים, ע"ד שאמרו (פתיחתא אינה רבתי, מובה באורח"ק  
דברים יא כז) המאור שבה מחזיר למוטב, וירא את  
המקום ר"ל הקב"ה שנקרא מקומו של עולם הוא  
רואה שהוא עדיין רחוק מאתו ועדיין הוא עומד  
חוץ, ועי"כ מהרהר בתשובה, והבן:

יזקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ  
(יח ד), דידוע (זוה"ק ויצא קסד, ועוד) דבאתערותא דלתתא  
אתער אתערותא דלעילא, וזהו הוא בחי'  
סגולתא ע"ד שאמרו בגמ' (בתענית כה א, תניא רבי שמעון  
בן אלעזר אומר לך טפח מלמעלה שאין תהום יוצא לקראתו שלשה טפחים,  
יותר לא מציתו) אין טיפה יורדת מלמעלה אא"כ טפיים  
עולים מלמטן כנגדו, וזהו דוגמת הסגולתא שני  
נקידות למטה ואחת מלמעלה, אמנם יש בחי'  
אחרת הקרא חסד חנם ע"ד שאמרו בגמ' (עין פסחים  
קיד), שיהי' בחי' גאולה ע"י למעני למעני אעשה  
(ישע"י מח יא), וזהו ח"ו אם ישראל לא יתעוררו

חד"ר, וזהו שלש סאים והבן, ועי"ז לושי ועשי  
עגות כי עג"ת ר"ל (ע"פ בראשית ג יד) על (גאונך)  
[גחונך] תל"ך ר"ל ע"י קולקול הנחש שנקצצו  
רגלי' עי"ז הוא מתגבר לאחוז בכרכי דרבנן ועי"ז  
שלשה אלה תתקן נגד בחי' הסט"א הנ"ל, ועשי  
הוא מלשון תיקון והבן,

וזהו אפשר ג"כ לרמוז ויאמר יצחק לאברהם אבי  
ויאמר, הנה האש והעצים ואיה השה לעולה, ויאמר  
אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני (ככז), כי יש  
בבני האדם שהמה גסי הרוח ומדמים בנפשם  
שהם יראים ושלמים ואין מוצאי' לעצמ' דוגמ',  
ע"כ אינם רוצי' לשמוע דברי חכמי', וזהו נקרא  
בשם יצחק ע"ש שבעיניו כל חכמי ישראל  
כקליפות השום ויצחק בקרבן, וזהו בא מפאת  
גסות הרוח, ע"כ יצחק גימ' ר"ח ובא"ת ב"ש ג"ס,  
וזהו ויאמר יצחק אל אברהם שהוא הגוף שלו  
שכליל מרמ"ח אברים כנ"ל,

ויאמר הנה האש והעצים ר"ל הנה אני מרגיש  
בעצמי האש בוער בקרבי לעבודת השי"ת  
והעצים אלו האיברים מוכנים, אך ואי' השה אצל  
מי אוכל לשמוע תוכחת מוסר ואיזה דרך יש לי  
לילך, וזה נרמז בר"ת ש"ה שמיעה הילוך, ויאמר  
אברהם אלקים יראה לו, ר"ל מי שאתה רואה  
שיש בו יראת אלקים אצלו תמצא השה לעולה,  
תוכל לשמוע מאתו תוכחת מוסר ויהי' לך תיקון  
שמיעה והילוך והבן:

ועפ"י הדברים האלה אמרנו לרמוז בפסוק (משלי  
כד טו) כי שבע יפול צדיק וקם ורשע יפול באחת,  
שבע רומז לאות ז' שבו נברא בחי' הילוך כמבואר  
בס' יצירה (פ"ה מ"י) ועי"ז הילוך בא האדם אח"כ לכל  
מצות השם, וזהו שנבראו בבחי' אחת בחי' הילוך  
וחודש סיון שבו ניתנה התור' לישראל, כי שיש  
להם יחס בצד מה והתחברות זה לזה כמאמרנו  
לעיל אל תקרא הליכות אל הלכות ועי"ש.

והנה הצדיק דרכו תמיד לפשפש במעשיו וע"כ  
תיכף ומיד בפגמו ח"ו בכחית הילוך רגליו שהוא

וימהר אברהם האהלה אל שרה אשתו ויאמ' מהרו  
שלש סאים קמה סולת לושי ועשי עגות (יח י), דהנה  
יש ג' דרכים לקנות התורה והמצות ע"י הילוך  
ע"ד (שמות לג ז) והי' כל מבקש ה' יצאו אל אהל  
מועד, ע"י שכר פסיעות קונה לעצמו שלמות כי  
הסט"א אוזח בכחי' הרגלים כמבואר בתקונים  
ע"י שנקצצו רגלי נחש ע"כ הנהי ברכי דרבנן  
דשלהו מינהו (ברכות ז) וע"כ כשאדם מתגבר א"ע  
בבחי' רגליו עי"כ יש לו כח נגד בחי' הסט"א, ולכן  
אפשר נכתב בכאן אצל אברהם וירא וירץ  
לקראתם ואל הבקר רץ אברהם בכדי ליתן כח  
לכחי' רגלים בקדושה ולהתגבר על בחי' הסט"א,

ועפ"י אמרתי לפרש מה שאמרו בגמרא אל  
תקרא הליכות אלא הלכות (מגילה כח), כי ע"י  
ההליכה קונה שלמות בנפשו ויוכל לבא אח"כ  
לכחי' הלכה גופא וכמו שאמרו בגמ' גבי בר בי רב  
דחד יומא דהוי רגיל למיזל שית ירחי באורחא  
וחד יומא בבי רב ע"ש במס' חגיג' (ט) ובמהרש"א  
בח"א, וגם הדרך השני הוא ע"י ראית עינים.  
והדרך הג' ע"י שמיעת האוזן והנה בדורות  
ראשונים היתה שכיחא נבואה שנ' בה ואראה  
מראות אלקים (יחזקאל א א), ע"ד ששמעתי שלכן  
כזוה"ק נאמר פעמים רבות תא חזי שע"י כחו  
הגדול בתיקון העינים ע"כ הי' מדבר בלשון תא  
חזי,

אמנם בגמ' נאמר פעמים רבות תא שמע שהוא  
דרגא אחרא למטה מזה ע"כ ע"כ נכללו בחי'  
התורה והמצות בשם שר"ה ר"ת שמיעה ראוי  
הילוך, ואברהם הוא בחי' הגוף שנכללו בו רמ"ח  
אברים במספר אברהם, וזהו אפשר ירמוז וימהר  
אברהם האהלה, ר"ל שהגוף יכול למהר ולחוש  
מעשיהו בתורה ומצות על ידי האהלה אל שרה  
בעת שהוא מאיר ג' בחי' האלו ואהל הוא מלשון  
(איוב כט א) בהלו נרו, ויאמר מהרי שלש סאים קמח  
סלת ר"ל כי השכל מדבר עם עצמו למהר שלשה  
מדות הנ"ל שיהי' קמח סולת וגימ' קמ"ח סל"ת  
כמספר אברהם יצחק ויעק"ב שהם ג' בחינות



מעצמם לעשות תשובה שיהי' ראויים לגאולה אז הקב"ה יעשה למען שמו וישלח התעוררת מלמעלה לעורר לבכם לתשובה, ועי' התשובה ישלח אח"כ הישועה ויגאלו, וזהו בחי' דוגמת(י) סגול שני נקודות באות מלמעלה ונקודה אחת מלמטה, ובחי' זו התעורר אברהם אע"ה בחי' חסד חנם לעולם,

ואפשר לרמוז בדברי המלאכים (יה ה) באמרם כן תעשה, כי תיבת כן בא"ת ב"ש ט"ל ורצונו לומר אתה תתעורר בחי' טל לעולם כי אמרו בגמ' (תענית ג בתוספת) טל לא מעצר והבן, וזהו הי' תפילת אברהם אל ד' יוקח נא מעט מים שר"ל שיתקבל מאת בני ישראל התעוררת מעט מלמטה ור"ת מע"ט טפה עולת מלמטה כנ"ל, ורחצו רגליכם ר"ל בחי' שפלות שלהם, ורחצו הנרמז בשם רגלים, גם ירומז לבחי' מדרגה תחתונה שהו בסוד עד דמטו רגלין ברגלין (וזה"ק פקודי רמח"ל) והבן:

ואפשר רומז ג"כ ענין זה בפסוק (יהי בשהת אלקים את ערי הככר ויזכור אלקים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכ', בהפוך את הערים אשר ישב בהן לוט, אפשר ירמוז בזה כאשר יכבדו העונות על האדם, וי(ו)רמוזו בלשון ככר ויתפרש כאשר ח"ו מדת הדין רוצה לשחת את האדם שהוא כבויד לבו לא רצה לעשות תשובה, אזי ויזכור אלקים את בחי' אברהם מדת חסד חנם וישלח את לוט מתוך ההפכה ר"ל הקב"ה מבטל בחי' הלוט הוא המסך המבדיל מתוך ההפכה, ר"ל עושה הענין בהיפך מן הראוי כי מהראוי הי' שיהי' תחילה אתערותא דלתתא ואח"כ אתערותא דלעילא, והקב"ה ע"י שהוא מעורר מדת אברהם עושה ההיפך וזהו בהפוך את הערים אשר ישב בהן לוט שהיא הופך בחי' התעוררת שהי' ראוי שיתעורר מעצמו לבטל בחי' לוט והבן,

והנה אברהם הי' ממשוין מדת ציצית לעולם כמו שאמרו בגמ' (סוטה דף יז) שבשכר שאמר אברהם אם מחוט וגו', זכו בניו לחוסי ציצות ולכן אפשר הי' שמו אברהם כי רהם במילואו עולה ציצית וזהו אב רהם, והבן. והנה אמרנו על פסוק (במדבר טו לח) ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם וגו' ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת, כי ציצית רומז להסתכלות ע"ד מציץ מן החרבים ור"ל שישתכלו על הדברים שהם מנוסים ולא יסתכלו על דברים המוחשים שהם חמדת הזמנים וישתכל לתקן בחי' היסודות שלו שהמה בחי' בגדים ומלבושים לבחי' נשמתו ולכן יש ד' כנפות עם ציצית לרמוז לד' יסודות האדם ונתנו על ציצית הכנף ר"ל עי' הסתכלות בדברים המסותר' כי כנף היא מלשון (ישעי' ל ב) ולא יכנף עוד מוריק וגו', ועי' הסתכלות הזה יגיעו

למדרגת יראה עילאה הרמוז במילת תכלת, כי תכלת היא דרגא דיראה,

וזה פתיל תכלת ר"ל יבא להמשכת הירא, ומרומז בתי' תכלת שנק' עמר' ר"ת עיניך ראות את מוריק, וזה רמז כאן אברהם אע"ה והשענו תחת העץ, ר"ל תעשו תיקון ובחי' שנה עולם נפש שהיא רמוז בתי' והשענו והשורש שען ר"ת שנה עולם נפש ועי' מה תוכלו לתקן זה תחת העץ ר"ת העץ על ציצית הכנף עי' הסתכלות בפנימיות הדברים עי' ואקחה פת לחם פ"ת ר"ת פתיל תכלת לחם רומז ג' פעמי' הוי' והוא ג"פ חסד גי' יראה והבן. וסעדו לבכם תעשו סעד לבחי' שכינה שהוא לבן של ישראל אחר תעבורו בחי' אל אחר תעבורו והי' ביום ההוא יה' ד' אחד והבן:

והוא יושב פתה האוהל כחום היום (יה א), נגד בחי' ה' יום שהם בחי' פר דינים, נגד זה יש בחי' ה"פ אור, וזהו והוא יושב פתח ה' אהל ה' אורות, כי אהל מלשון בהלו נרו (איוב כט ג), וגם ה"פ אור גימ' אהל אלף ל"ה, והבן. או ירמוז כ"ח פ' מ' היינו גי' י"פ הוי' אלקים, שאז יה' השם שלם וכסא שלם, ואז יהי' יום שכלו שבת, ור"ת היום יום השביעי משבח ואומר, שאז יהי' אלף השביעי כלו קודש לד', וזהו יום שלישי למלתו הי' (רש"י פה), כי כתיב (הושע ו ב) יחינו מימים ביום הג' יקימנו ונחיי' לפניו, ואז יהי' בחי' ומלתם את ערלת לבכם (דברים י טז), ואז יהי' שלום בעולם, וזהו ובא הקב"ה ושאל בשלומ דווקא, והבן:

מהרי שלש סאים קמה סולת (יה ו), כי יש ג' שרי פני', שר"ת סאם, והם נגד בריאה יצירה עשוי', ובכל בחי' יש בחי' י' ספירות, ולכן מרמז בר"ת סאי"ם והבן. ואח"כ אמר קמה סולת גימ' אברהם יצחק יעקב שהם בחי' תד"ר, והבן:

כי ע"כ עברתם על עבדיכם, ויאמרו כן תעשה (יה ה), ובמדרש (מ"ד וירא פרשה מח יא) כי על כן, הד"א יהי כן ד' עמכם (שמות י ו), כי אברהם הי' כלול מבחי' חסד, וידוע עשרה פ' חסד גימ' כ"ן בנו"ן רבתי, ואפשר עוד לומר בזה, דידוע דהתפשטות והשתלשלות העולמות הי' דרך ב' בחי' אהבת חסד ובחי' יראה בחי' גבורה שהיא בחי' צימצום, ובחי' חסד נק' בחי' נדיבו, וכאמרו בגמ' (סוטה מט: תגינה ג) על פסוק (שה"ש ז ב) בת נדיב אברהם נק' נדיב שהי' מבחי' חסד ובחי' צימצום היא בחי' כילי שהוא צימצום, ור"ת כן כילי נדיב, ר"ל שצריך האדם לעבודת השם ב' בחי' אלו, וכזה יובן ג"כ המדרש (עיי' מ"ד בא פרשה יז ו) אני אמרתי יהי כן (שמות שם) וכו', והבן:

שבו לכם פה עם החמור, אפשר לרמוז אף שבתורה לא נאמר כ"א שמע ישראל, עב"ז כאשר קבלנו מפי הקבלה שיעקב אמר

בשכמלו, ע"כ אנו אומרים ג"כ בשכמלו, בזהוהר מבואר כי היא בחי' יחודא תתאה אין כאן מקום להאריך בענין זה, ולכן אפשר ירמוז באן ר"ת שב"ו לכ"ם בשכמלו זה יהי' נחשב עם כל פסוקי ק"ש ויהי' בזה רמ"ח תיבין דק"ש וזהו עם החמ"ר והבן:

ואקחה פת לחם וסעדו לבכם ואחר תעבורו. נ"ל לומר בזה רמיזא דחוכמתא, ע"פ מה שנראה לי בדברי המדרש (מ"ד וירא פרשה נ"ה ח') את המאכלת, למה נקרא שמה מאכלת, שבזכותה מאכלת לחם לכל באי עולם דכתיב (שמואל א' ז ח) כי ד' מצוקי ארץ וישת עליהם תבל, ע"פ מה שאמרו בגמ' שלזה אין לצדיקי' טיבה בעוה"ז, שדי לעבד להי' כרבו, שדרך הצדיק להסתפק במועט בעוה"ז ולחיות חיי' צער ע"ד שאמרו (אבות פרק ו משנה ד) כך היא דרכה של תורה וכו', ועי' ז' מוסיפים כח בפמליא של מעלה.

וזהו כי לד' מצוקי ארץ אלו הסובלים יסורים ויושבים במצוק, ולכן גימ' כי לד' מצוקי ארץ תרכ"ד במספר ק"ד צירופי הוי', וכאשר הם עושים כן גורמים ויש"ת גימ' ב"פ ה' מלך ה' מלך ה' ימלך, וגורמים בחי' תבל גימ' ו"פ חסד ע"י שהם ממליכים אותו בששה קצוות, והבן. וזהו נרמז בתי' מאכל"ת, מאכל ר"ת כ"ו לד' מצוקי ארץ, ו"ת ר"ת מתב"ל, וזהו מאכלת לחם, והבן. והנה אמרו בגמ' (סנהדרין ד: ועוד) פת באפרקי שתיים, וזהו ואקחה פת לחם אקח ב"פ לחם שהוא בגי' ששה הוי'ות.

והנה אמרו בגמ' (תגינה ג) משחרב בהמק"ד נתמעטו כנפי החיות, ואמרו בספרי' שהי' כתוב על כנפי החי' תיבו' ברוך שכמלו, על כל כנף היה כתוב תיבה אחת. והנה לאחר שנתמעט כבוד שמים ושמו מחולל בין הגוים אותו הכנף שהיה כתוב בו תיבת שם מסתמא נתמעט, וגם תיבת ועד המורה על ניצחיות ג"כ אין מתגלה כעת, ונשאר הכנפים ברוך כבוד מלכותו לעולם, וכאשר אנחנו ממליכים את השם בששה קצוות אנחנו מעוררים התיקון משש כנפיים הנ"ל. וזהו וסעדו לבכם ר"ת ברוך כבוד מלכותו לעולם. ועי' ז' אחר בחי' מלכות בית דוד הרמוז בתיבת אחד כאשר מבואר במדרש זרע הבא ממקום אחר, ומבואר אצלינו כי אחר ר"ת אור חמ"ה רפא"ל, שזהו ממשלת שבט יהודה, אותו בחי' אחר תעבורו תגרמו שיהי' בבחי' מלכות בית דוד פרי תבואה, ע"ד ויאכלו מעבור הארץ (הושע ה יא), והבן. וע"ד המבואר בזה"ק (הקדמת ספר הזהר דף יב) ע"פ יוקרא אלהים ליבשה ארץ למעבד פירין:

